

De weledelgestrenghe heer
Mr. T. Jager

UITSLUITEND PER E-MAIL:
jager@nexusadvocaten.nl

Inzake : Hofs/ING
Mijn ref : KD20160017
Uw ref. : ING -Hofs-Akkermans
E-mail : kant@vzkh.nl
Tel. : 0546-898262

Almelo, 18 september 2020

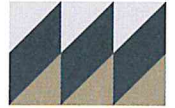
Geachte confrère,

In reactie op uw e-mail van 14 augustus 2020 het volgende.

1. In uw e-mail van 14 augustus 2020 hebt u aangegeven dat de veiling van de woning van mijn cliënte is vastgesteld op 28 oktober 2020. Inmiddels heb ik begrepen dat een medewerkster van uw cliënte cliënte heeft meegedeeld dat de veiling niet doorgaat en wordt opgeschort tot 1 december 2020. Wat daar ook van zij, uw cliënte maakt misbruik van recht maakt wanneer deze veiling daadwerkelijk plaatsvindt, hetgeen ik hierna zal toelichten. Tevens zal ik ingaan op andere aspecten van deze zaak die reeds eerder zijn besproken en die door u van commentaar zijn voorzien.
2. Zoals in mijn brief van 7 januari 2020 aangetoond is door zowel uw cliënte als door het gerechtshof meerdere malen erkend dat uw cliënte in het verleden schade aan mijn cliënte en haar echtgenoot (hierna ook: het echtpaar Hofs) heeft toegebracht. Vandaar dat het hof spreekt over een verbintenis tot schadevergoeding uit onrechtmatige daad, hetgeen uw cliënte in een van haar processtukken ook heeft gedaan.
3. De door uw cliënte steeds opgeworpen stelling dat de vorderingen nooit zijn komen vast te staan, snijdt geen hout. Het zij herhaald, uw cliënte is degene geweest die geheel bewust heeft afgezien van een inhoudelijke behandeling van de vorderingen van cliënte omdat zij klaarblijkelijk niet in staat was om de in de dagvaarding van cliënte en haar echtgenoot opgenomen argumenten en bewijzen te weerleggen. Uw cliënte heeft tijdens de comparitie van partijen van 25 juni 2013 uitdrukkelijk verklaard dat zij inzake alle vorderingen uitsluitend een verjaringsverweer wenste te voeren dan wel een verweer op grond van artikel 6:89 BW. Dat verzoek is door zowel de rechtbank als het hof gehonoreerd. Dit ondanks aandringen van cliënte en haar echtgenoot bij de rechtbank

Adresgegevens

Javatoren	✉ info@vzkh.nl	Rubensstraat 1	Schurinkstraat 23
Stationsstraat 11	🌐 www.vzkh.nl	Goor	Ommen
7607 GX Almelo	☎ 0546-898262	☎ 0547-263640	☎ 0529-740030

om nog een conclusie van repliek met meerdere bewijsstukken te mogen indienen. Het uitgangspunt van mijn cliënte is immers altijd geweest het aan de kaak stellen van de onrechtmatige schadeveroorzakende handelwijze van uw cliënte na het afsluiten van de kredietovereenkomst d.d. 3 september 2002.

Het is voor cliënte onvoorstelbaar dat uw cliënte meent dat, nu rechtbank en hof hebben geoordeeld dat de vorderingen zijn verjaard, die door uw cliënte veroorzaakte schade in het niets is opgelost. Daarbij is van overwegend belang, dat die schade door zowel uw cliënte, in haar memorie van antwoord van 18 november 2014 onder punt 4.40, als door de rechter is erkend.

Het betoog van uw cliënte dat in de eerdere procedure niet is vastgesteld dat zij haar zorgplicht heeft verzaakt, is, het zij herhaald, irrelevant omdat die eerdere procedure betrekking had op handelen van uw cliënte voorafgaand aan en tijdens het afsluiten van kredietovereenkomst op 3 september 2002. Dat is door uw cliënte nadrukkelijk bevestigd onder punt 4.20 van haar conclusie van antwoord van 20 augustus 2008. De tweede procedure, die dus is begonnen op 20 november 2012, betrof door uw cliënte aan cliënte toegebrachte schade door het begaan van meerdere onrechtmatige daden *na* het afsluiten van de kredietovereenkomst van 3 september 2002. Dat is uw cliënte heel goed bekend, cliënte heeft haar dat bovendien meerdere malen onderbouwd voorgehouden.

4. Het is volstrekt onacceptabel cliënte steeds opnieuw te confronteren met enorme kosten, met het enige doel haar zodanig onder druk te zetten dat zij door de knieën gaat. Het staat vast dat zij deze kosten niet is verschuldigd.

Het door uw cliënte genoemde bedrag van € 20.879,99 betreft proceskosten waartoe het echtpaar Hofs in het vonnis van 4 december 2013 en in het arrest d.d. 13 oktober 2015 is veroordeeld. Uw cliënte heeft kort na dat arrest echter toegezegd dat het echtpaar Hofs dat bedrag niet hoefde te betalen. Aan die kwijtschelding was een voorwaarde verbonden, waaraan door hen is voldaan.

Het bedrag van € 26.043,43 met betrekking tot zakelijke rekeningen wordt in uw e-mail van 1 april jl. voor de eerste maal genoemd en zou kosten betreffen vanwege discussies na voornoemd arrest tussen het echtpaar Hofs en uw cliënte. Er heeft echter nooit een zakelijk contract bestaan tussen het echtpaar Hof, een particulier, en uw cliënte. Het is overigens onmogelijk voor een particulier om een zakelijk contract met een bank af te sluiten.

Cliënte merkt nog op dat het bovendien zeer ongeloofwaardig is dat uw cliënte DLA-Piper een zeer hoog bedrag verschuldigd is geworden in verband met de bestudering en beantwoording van de door haar aan uw cliënte gerichte correspondentie na het arrest van 13 oktober 2015, door uw cliënte aangeduid als 'discussies'. De brieven en e-mails van cliënte betroffen veelal slechts klachten vanwege de handelwijze van uw cliënte (dit met name ter zake haar stellingen betreffende de onverschuldigde betaling) en die correspondentie hoorde gewoon thuis in een normale klachtenprocedure. Bovendien heeft alleen de aan uw cliënte verbonden heer Stam aanvankelijk op de correspondentie en stukken van cliënte gereageerd. Nadat u door uw cliënte was ingeschakeld hebt u een enkel gesprek gevoerd met cliënte en hebt u enkele e-mails met mij gewisseld. Daarvoor heeft uw cliënte cliënte al belast met een bedrag van ruim € 12.000,00. In een e-mail van 12 mei 2020 heeft uw cliënte cliënte zelfs uitdrukkelijk gesommeerd tot betaling van de beide door u genoemde maar niet verschuldigde bedragen.

5. Een ander onbegrijpelijke stelling van uw cliënte is dat mijn cliënte de rechterlijke uitspraken moet respecteren. Dit terwijl uw cliënte nu juist degene is die het arrest van het hof van 13 oktober 2015 niet wenst te respecteren. In dit arrest zijn de vorderingen I t/m V van cliënte als verjaard beoordeeld, waarmee deze vorderingen dus tevens zijn erkend (geen vorderingen dan ook geen verjaring daarvan) en ingevolge art. 6:131 BW met de hypotheekvordering van uw cliënte op mijn

cliënte kunnen worden verrekend. Dit heeft uw cliënte echter met oneigenlijke argumenten consequent geweigerd.

6. Eveneens weigert uw cliënte ook andere uitspraken en rechterlijke beslissingen te respecteren, welke uitspraken en beslissingen ik in mijn brief aan u van 2 juli 2020 onder punt 4. **Separatisme** heb weergegeven en die alle te maken hebben met de kwestie onverschuldigde betaling. Deze uitspraken heeft cliënte ook al aan de heer Stam gemeld in haar bijlage bij haar e-mail van 7 juni 2019, alsook wederom in haar brief van 8 juli 2019, waarbij zij sommige stukken opnieuw heeft bijgesloten omdat de heer Stam daarover niet meer beschikte. Tevens heeft zij in haar brief aangegeven dat meerdere van de betreffende brieven en stukken al tijdens de op 20 november 2012 door het echtpaar begonnen procedure zijn overgelegd en waar die waren te vinden. Op dat overtuigende bewijs inzake de onverschuldigde betaling heeft de heer Stam nooit gereageerd.
7. Tevens is onjuist de stelling van uw cliënte dat de vordering die mijn cliënte stelt te hebben inzake de te veel betaalde rente in de schuldsanering is afgewezen. Deze rente is tijdens de schuldsanering niet afgewezen, hetgeen later evenmin is gebeurd door de rechtbank en het hof, daar dezen alleen, overigens geheel ten onrechte, hebben geoordeeld dat deze vordering (vordering VI) was verjaard. Dit foutieve oordeel is veroorzaakt doordat rechtbank en hof de stuitingsbrieven en -stukken van cliënte onder punt 8 van hun akte d.d. 21 augustus 2013 over het hoofd hebben gezien.

Deze misslag is meermaals door cliënte aan uw cliënte medegedeeld. Dat is ook gebeurd in mijn brief van 2 juli 2020 onder het kopje 7. **“Wat daar ook van zij”** (de punten 7.1 en 7.2), waar bovendien wordt aangegeven dat uw cliënte stuitingsbrieven aan haar advocaat mr. Kesler onbelangrijk acht. Deze visie is uiteraard sowieso onjuist, maar wekt tevens bevreemding, omdat mr. Kesler op 22 juli 2005 zelf aan cliënte heeft bericht, dat alle communicatie uitsluitend aan hem diende te worden gericht. Hij heeft zelfs eigener beweging vele stukken betreffende de zaak bij cliënte opgevraagd (o.a. in een telefoongesprek van 4 juli 2006), waarna cliënte op 31 juli 2006 een uitgebreide brief aan hem heeft gestuurd met 12 bijlagen.

Een van de door rechtbank en hof miskende stuitingsbrieven, de aangetekende brief van 30 juli 2008, is reeds als *productie 105* bij de dagvaarding van 20 november 2012 overgelegd en door cliënte op 8 juli 2019 opnieuw verzonden aan de heer Stam. Dat rechtbank en hof deze brief “over het hoofd hebben gezien” wil dus niet zeggen dat die aangetekende brief niet zou bestaan en niet door uw cliënte zou zijn ontvangen.

Rentebetalingen tijdens de schuldsaneringsperiode

8. In zowel de pleitaantekeningen van 26 juni 2008 van uw cliënte, deze ten behoeve van het door mijn cliënte op 18 juni 2008 geëntameerd kort geding, als in de conclusie van antwoord van 20 februari 2013 ter zake de door mijn cliënte op 20 november 2012 begonnen bodemprocedure, heeft uw cliënte uitdrukkelijk beweerd, dit ook ter zitting, dat het echtpaar Hofs niet meer heeft voldaan aan zijn renteverplichtingen met betrekking tot de kredietovereenkomst van 3 september 2002. In het vonnis van 30 juni 2008 heeft de voorzieningenrechter zodoende geoordeeld dat het echtpaar Hofs vanaf 9 april 2004 geen rente meer had betaald. Deze vermeende wanbetaling was voornamelijk de reden dat de voorzieningenrechter in haar vonnis van 30 juni 2008 oordeelde dat uw cliënte de woning van het echtpaar Hofs mocht veilen (dit ondanks dat cliënte had betoogd, dat die rente via automatische afboekingen steeds door uw cliënte was geïnd).

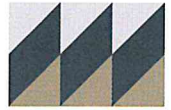
Uit de recentelijk door uw cliënte meermaals verkondigde visie dat het tijdens de schuldsaneringsperiode door haar innen van rente niet onrechtmatig is geweest, blijkt dus duidelijk dat zij in die vorige procedure bewust gelogen heeft door aan de voorzieningenrechter mede te delen dat het echtpaar Hofs gedurende langere tijd geen rente had betaald (die schuldsaneringsperiode heeft geduurd van 1 maart 2005 t/m 23 juli 2007), terwijl het echtpaar dus ca. € 30.000,00 rente teveel had betaald.

Meerdere keren heeft uw cliënte de rechters in de tweede procedure op dat (foutieve) vonnis van 30 juni 2008 gewezen.

9. In verband met de verrekenbare vorderingen ingevolge art. 6:131 BW miskent uw cliënte tevens – dit door te stellen dat het bedrag van die vorderingen niet vaststaat – dat het rechtens zo is dat, wanneer de hoogte van vorderingen eenvoudigweg kan worden vastgesteld, deze toegewezen kunnen worden. Het beloop van de betreffende vorderingen is genoemd in de dagvaarding, in de eigen processtukken van uw cliënte alsook in de uitspraken van rechtbank en hof. In de verrekeningsverklaring van 8 januari 2019 zijn de vorderingen eveneens nauwkeurig omschreven, waarbij ook rekening is gehouden met de door uw cliënte verschuldigde wettelijke rente. Van belang in dezen is vanzelfsprekend, dat toen uw cliënte van cliënte op 8 januari 2019 de verrekeningsverklaring ontving, uw cliënte ingevolge art. 6:132 BW onverwijld een beroep op een weigeringsgrond had kunnen doen. Dat heeft zij niet gedaan.
10. Van belang in dezen is dat het hof in zijn arrest van 13 oktober 2015 in r.o. 3.7 heeft bepaald dat het echtpaar Hofs reeds na ontvangst van de hypotheekakte van uw cliënte op 1 maart 2005 een vordering tot schadevergoeding had kunnen indienen. Wat daar ook van zij, nu er op dat moment zelfs nog helemaal geen sprake was van enige schade, ofschoon cliënte wel het vermoeden had dat daarvan op enig moment uit hoofde van de foutieve kredietovereenkomst en de foutieve hypotheekakte sprake zou kunnen zijn. Uw cliënte meent onder punt 4.52 van haar memorie van antwoord van 14 november 2013 zelfs dat het echtpaar Hofs reeds een vordering tot schadevergoeding had kunnen instellen zonder op de hoogte te zijn van de door hem geleden schade. Het bevreemdt zodoende ten eerste dat de visie van uw cliënte nadien is, dat omdat de vorderingen niet inhoudelijk zijn behandeld, dit nota bene naar aanleiding van het verzoek aan de rechtbank zijdens ING zelf om de vorderingen uitsluitend te beoordelen op verjaring en/of afstand van recht, er vervolgens geen enkele schade behoeft te worden vergoed.
11. Uw cliënte is ermee bekend dat zowel de rechtbank alsook het hof hebben verzuimd rekening te houden met de door het echtpaar Hofs bij hun akte van 21 augustus 2013 genoemde en overgelegde stuitingsbrieven en -stukken inzake vordering VI met betrekking tot de onverschuldigde betaling en ook dat deze geheel voldoen aan de vereisten voor een rechtsgeldige stuiting. Een van deze brieven heeft mijn cliënte bij haar brief van 8 juli 2019 aan uw cliënte wederom overgelegd (de brief van 30 juli 2008). Deze brief was dus reeds als productie 105 bij de dagvaarding van 20 november 2012 overgelegd.
12. Het staat vast dat uw cliënte bij mijn cliënte het vertrouwen heeft gewekt dat deze vordering ondanks de gestelde verjaring zal worden verrekend/betaald, hetgeen is bewezen met de brief van cliënte van 8 oktober 2019 aan de heer A. van Dongen, hoofd van de Afd. Specialistenteam Center of Expertise Collections en is herhaald in mijn brief van 2 juli 2020 onder de punten 29 en 30.
13. Verder wijs ik met klem op de toezegging van uw cliënte zoals door haar gedaan in uw e-mail van 1 april 2020, waarbij cliënte tot 1 december 2020 in de gelegenheid wordt gesteld om haar woning onderhands te verkopen, afgezien daarvan dat cliënte daar vanwege alle omstandigheden van het geval, uw cliënte bekend, niet toe gedwongen kan worden. Deze toezegging is geschonden en dat is onacceptabel.

Een van de voorwaarden van uw cliënte was dat mijn cliënte haar woning vóór 1 mei 2020 via een gecertificeerd makelaar op Funda te koop zou aanbieden en dat heeft zij ook gedaan, namelijk via de (gecertificeerde) makelaar Daan Makelaar te Rijssen. De heer Stam is daarmee bekend en mevrouw mr. G. van Hecke van dezelfde afdeling als de heren Stam en Van Dongen heeft inmiddels het bewijs daarvan begin september jl. van Rox Legal te Rotterdam ontvangen. Overigens is cliënte van mening, dat uw cliënte zeer gemakkelijk even had kunnen checken of de woning van cliënte op de website van Funda stond.

14. Door een misverstand heb ik uw e-mail van 12 mei jl. onbeantwoord gelaten. Uit de eerste zin van mijn brief van 2 juli 2020 had u kunnen opmaken dat ik die e-mail over het hoofd heb gezien (en waarvan mijn cliënte dus ook niet op de hoogte was). Het had op uw weg gelegen mij met een kort bericht te herinneren aan uw bericht, in plaats van verregaande maatregelen aan te kondigen en exorbitante kosten te vorderen, waarvan mijn cliënte in het verleden aan de heer Stam reeds heeft aangetoond dat die niet zijn verschuldigd. In mijn brief van 2 juli 2020 heb ik nogmaals aangetoond (punten 10 t/m 13), dat de door u genoemde kosten door mijn cliënte niet behoeven te worden betaald.
15. Niet onbelangrijk is op te merken dat in uw e-mail van 12 mei 2020 sprake is van misleiding. U hebt cliënte namelijk gesommeerd *de openstaande bedragen van € 20.879,99 en € 26.043,43* te betalen, terwijl het uw cliënte bekend was, althans had moeten zijn, dat die bedragen niet zijn verschuldigd. Ik licht dat toe:

Toen cliënte een koper voor haar woning had gevonden heeft de met transport belaste notaris Huiskes te Enschede aan uw cliënte de aflosnota opgevraagd. Uit haar brief van 31 maart 2020 blijkt dat uw cliënte het totaal door mijn cliënte te betalen bedrag stelt op € 393.390,71. Dit bedrag wordt ook genoemd in de bijgesloten aflosnota, inclusief de beweerdelijke achterstand ter zake van de rentebetalingen en een (kleine) boete (het in de aflosnota genoemde bedrag aan kosten ad € 12.155,24 is overigens voor het overgrote deel ook onjuist, zoals hierboven aangetoond). Daaruit blijkt bovendien dat de achterstand in rentebetalingen totaal € 10.068,32 bedraagt (de rente over april 2020 is tweemaal in de aflosnota opgenomen). In de pro forma aflosnota van 17 augustus jl., die Rox Legal van uw cliënte heeft ontvangen, wordt evenmin gesproken over de in de e-mail van 12 mei 2020 als opeisbaar genoemde bedragen.

Apert onjuist in deze e-mail is dus ook dat de achterstand van mijn cliënte ter zake haar hypotheekrentebetalingen is opgelopen tot € 22.950,98, waarbij ook nog wordt vermeld, dat dit *exclusief lopende rente en kosten is*. Cliënte voelt zich door de inhoud van die e-mail van 12 mei jl. ernstig onder druk gezet en dat rekent zij uw cliënte ten zeerste aan.

Berekende kosten ad € 11.401,13

16. Uw cliënte heeft bij haar incasso-overzicht van begin februari 2020 een bedrag van € 11.401,13 opgevoerd als door cliënte verschuldigd. Bij e-mail van 4 februari 2020 heeft cliënte naar de heer Stam gereageerd, waarbij zij heeft gesteld:

- dat uw cliënte dit zonder enige berichtgeving vooraf en zonder uitleg heeft gedaan en
- dat uw cliënte inzake deze incasso heeft gesteld dat deze is geweigerd en tevens, dat het een doorlopende machtiging betreft,

hetgeen beide onjuist is.

Uw cliënte heeft bij e-mail van 6 februari 2020 geantwoord dat dit bedrag juridische kosten betreft die uw cliënte heeft moeten maken inzake haar reacties op de uitgebreide e-mails en brieven van mijn cliënte over de hypotheek en op basis van artikel 8 van de Algemene Voorwaarden ING Hypotheken (hierna: de algemene voorwaarden).

Bij e-mail van 6 februari 2020 heeft cliënte gereageerd en gesteld:

- dat het onbegrijpelijk is dat de afdeling Specialistenteam Achterstanden (bestaande uit zes personen) niet in staat is om de onderhanden simpele kwesties af te handelen en dat het daarom inschakelen van een advocaat voor juridische bijstand logischerwijs dan voor rekening van uw cliënte komt; cliënte heeft aangegeven dat zij bovendien door uw cliënte werd verplicht haar klachten uitsluitend te richten aan voornoemde afdeling

Specialistenteam Achterstanden, hetgeen trouwens ook voor mij gold.; Daarover heeft zij meermaals bij ING haar twijfels geuit.

- dat daaruit reeds voortvloeit, dat haar beweerdelijke achterstanden steeds zijn beschouwd als normale achterstanden met betrekking tot de rentebetalingen.. Dit terwijl het team uit haar correspondentie en telefoongesprekken met de heer Stam zeer eenvoudig had kunnen constateren, dat het niet meer betalen door haar van de hypotheekrente te maken had met twee kwesties, uw cliënte welbekend, die niets met de hypotheek op zichzelf beschouwd te maken hadden.
- dat die kosten in elk geval niet op grond van artikel 8 van de algemene voorwaarden in rekening kunnen worden gebracht, gelet op artikel 8.1, hetgeen luidt *Alle kosten die voortvloeien uit of op enigerlei wijze verband houden met de lening en/of de zekerheidsstelling komen ten laste van de schuldenaar.*

17. Verder heeft cliënte in deze e-mail wederom juridisch onderbouwd dat uw cliënte zich niet aan de wet heeft gehouden met betrekking tot de hiervoor genoemde kwestie verrekenbare vorderingen ingevolge art. 6:131 BW.

Cliënte heeft u een kopie van de e-mail van 6 september jl. toegestuurd. Noch uw cliënte noch u hebt daarop gereageerd.

Thans voegt mijn cliënte daar nog aan toe dat het vermelden van een bedrag – zoals in dit geval het bedrag ad € 11.401,13 – op een incasso-overzicht geen enkele relatie heeft met een ondertekend uittreksel uit de administratie van uw cliënte en dat dit evenmin matcht met hetgeen uw cliënte onder artikel 8.1 f. van de algemene voorwaarden stelt, in het bijzonder niet met het daarin genoemde *“tot het door de bank betaalde of verschuldigde bedrag”*.

Er is immers geen enkel betalingsbewijs of specificatie inzake deze kosten door uw cliënte overgelegd.

Ik verwijs naar een vonnis dat de rechtbank Assen op 30 november 2011 heeft gewezen (ECLI:NL:RBASS:2011:BU9412), waarin is geoordeeld dat het opsommen door de bank van een vordering niet kan worden beschouwd als een getekend uittreksel uit de bankadministratie als bedoeld in de bankvoorwaarden. Volgens de rechtbank had de bank in een nadere toelichting moeten aantonen dat de opgave van de vorderingen overeenkomt met haar administratie. Dit geldt ook voor het hierboven genoemde bedrag van € 11.401,13. Daarvan staat voorts vast dat dat bedrag niet in de administratie voorkomt omdat het alleen is genoemd in een incasso-overzicht.

18. Ik merk voorts op dat ik u niet heb bevestigd dat cliënte *in gebreke is gebleven* met de betaling van de door u genoemde bedragen. In mijn brief van 2 juli jl. heb ik weliswaar onder punt 10 gesteld dat die kosten door mijn cliënte niet zijn betaald, maar vervolgens is aangetoond waarom cliënte niet verplicht was die kosten te betalen.

19. Ten slotte:

Het is uw cliënte bekend, dat zoals reeds gezegd, mijn cliënte enige tijd geleden reeds een koper voor haar woning had gevonden, welke verkoop niet is doorgegaan vanwege het feit, dat uw cliënte heeft geweigerd een correcte aflosnota aan de met het transport belaste notaris te sturen. Uw cliënte wordt ervoor aansprakelijk gehouden dat de verkoop niet is doorgegaan doordat uw cliënte heeft geweigerd de vorderingen van cliënte met de hypothecaire schuld te verrekenen en aldus op 1 april jl. een onjuiste aflosnota aan de notaris heeft doen toekomen,

Tevens houdt cliënte uw cliënte aansprakelijk voor het feit dat zij steeds heeft geweigerd het aan mijn cliënte toekomende bedrag inzake de onverschuldigde betaling tijdens de schuldsaneringsregeling uit te betalen dan wel (deels) te verrekenen. Hierdoor is cliënte niet in staat het noodzakelijke onderhoud aan haar onroerende zaak te laten verrichten, waardoor het

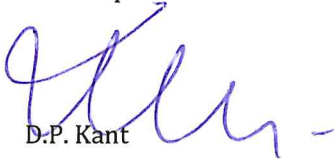
aannemelijk is dat de woning reeds aanzienlijk in waarde is gedaald en nog meer zal dalen, wanneer die betaling uitblijft.

Clïente heeft op 25 augustus 2020 mevrouw Van Hecke toegezegd dat uw cliënte tegelijkertijd met het antwoord op de e-mail van 14 augustus 2020 een concept zal ontvangen van de uit te brengen kortgedingdagvaarding. Dat concept volgt zo spoedig mogelijk.

20. Ik verzoek u mij op korte termijn volledigheidshalve te bevestigen dat de executoriale verkoop van de woning van mijn cliënte voorlopig van de baan is, vanwege de toezegging van uw cliënte in uw e-mail van 1 april jl. dat cliënte tot 1 december 2020 de gelegenheid krijgt om haar woning onderhands te verkopen.

Graag verneem ik van u.

Met vriendelijke groet,
Van Zutphen Kant Hollema advocaten

D.P. Kant